

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Rüdiger Bartmann (Gladbeck, Nemecko)

Návrhy žalobkyne

- zmeniť napadnuté rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu ÚHVVT z 18. novembra 2009 vo veci R 656/2008-4 tak, že sťažnosti žalobkyne z 22. apríla 2008 sa vyhovie v plnom rozsahu a žalovaný bude zaviazaný na náhradu trov konania o námietke, odvolacieho konania a konania o tejto žalobe,
- subsidiárne zrušiť napadnuté rozhodnutie a vec vrátiť na ÚHVVT.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky Spoločenstva: žalobkyňa.

Prihlasovaná ochranná známka Spoločenstva: slovná ochranná známka „MAGIC LIGHT“ pre výrobky zaradené do tried 3, 8, 10, 21, 22, 26 a 44 (prihláška č. 5 196 597).

Majiteľ ochrannej známky alebo označenia, ktoré je základom námietky: Rüdiger Bartmann.

Ochranná známka alebo označenie, ktoré je základom námietky: nemecká slovná ochranná známka „MAGIC LIFE“ č. 30 415 611 pre výrobky zaradené do triedy 3.

Rozhodnutie námietkového oddelenia: čiastočné vyhovie námietke.

Rozhodnutie odvolacieho senátu: zamietnutie odvolania.

Dôvody žaloby: porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009⁽¹⁾, pretože odvolací senát sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia pravdepodobnosti zámery.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, s. 1).

Žaloba podaná 29. januára 2010 — Bank Melli Iran/Rada

(Vec T-35/10)

(2010/C 100/72)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Bank Melli Iran (Teherán, Irán) (v zastúpení: L. Defalque, advokát)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy žalobkyne

- zrušiť bod 4 časti B prílohy k nariadeniu Rady (ES) č. 1100/2009 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, ako aj rozhodnutie Rady z 18. novembra 2009,
- zaviazat Radu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Touto žalobou sa žalobkyňa domáha čiastočného zrušenia nariadenia Rady (ES) č. 1100/2009 zo 17. novembra 2009⁽¹⁾, ktorým sa vykonáva článok 7 ods. 2 nariadenia (ES) č. 423/2007 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu⁽²⁾ a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2008/475/ES⁽³⁾, v rozsahu, v akom je žalobkyňa zahrnutá do zoznamu fyzických a právnických osôb, ktorých finančné prostriedky a hospodárske zdroje sú zmrazené v súlade s uvedenými ustanoveniami.

Žalobkyňa sa domáha zrušenia bodu 4 časti B prílohy v rozsahu, v akom sa jej toto ustanovenie týka, a na podporu svojej žaloby uvádza štyri žalobné dôvody.

Po prvé žalobkyňa tvrdí, že prijatím napadnutého nariadenia a rozhodnutia bolo porušené jej právo na obranu a najmä jej právo na spravodlivý proces, keďže nedostala nijaký dôkaz alebo dokument na podporu tvrdení Rady. Ďalej uvádza, že dodatočné odkazy na rozhodnutie z roku 2008 sú neurčité, nejasné a žalobkyňa na ne nemohla odpovedať, pretože jej bolo upreté právo na to, aby bola vypočutá.

Žalobkyňa tiež tvrdí, že žalovaná porušila svoju povinnosť poskytnúť dostatočné odôvodnenie.

Po druhé žalobkyňa tvrdí, že Rada neuviedla individuálne a špecifické dôvody prijatia napadnutých aktov, čím porušila článok 15 ods. 3 nariadenia č. 423/2007.

Po tretie žalobkyňa tvrdí, že žalovaná sa dopustila chyby pri výklade článku 7 ods. 2 písm. a), b) a c) nariadenia č. 423/2007, keďže Rada podľa názoru žalobkyne nevysvetlila, ako bežné bankové činnosti preukazujú jej účasť alebo priame spojenie s činnosťami Iránu citlivými z hľadiska šírenia jadrových zbraní.

Žalobkyňa okrem toho spochybňuje zákonnosť rozsudku Všeobecného súdu zo 14. októbra 2009 ⁽⁴⁾, proti ktorému sa žalobkyňa odvolala na Súdny dvor ⁽⁵⁾ a ktorým Všeobecný súd zamietol jej žalobu smerujúcu k zrušeniu rozhodnutia Rady 2008/475/ES z 23. júna 2008 ⁽⁶⁾. V tomto ohľade žalobkyňa tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že rozhodol, že nariadenie č. 423/2007 a rozhodnutie 2008/475/ES boli legálne prijaté kvalifikovanou väčšinou a nie jednomyseľne všetkými členmi. Žalobkyňa sa domnieva, že vzhľadom na to, že nariadenie č. 423/2007 predstavuje právny základ na prijatie nariadenia a rozhodnutia napadnutých touto žalobou, je vyššie uvedené odôvodnenie uplatniteľné na túto žalobu. Žalobkyňa teda tvrdí, že Rada porušila podstatné formálne náležitosti stanovené Zmluvou, právnymi pravidlami prijatými na jej vykonanie a článkom 7 ods. 2 spoločnej pozície 2007/140/SZBP ⁽⁷⁾.

Žalobkyňa ďalej spochybňuje rozsudok Všeobecného súdu v rozsahu, v akom Všeobecný súd rozhodol, že voľná úvaha Rady, založená na článku 7 ods. 2 nariadenia č. 423/2007 je autonómna a preto odmietol relevantnosť rozhodnutia Bezpečnostnej rady OSN, čím porušil zásadu proporcionality a právo vlastníť majetok. Žalobkyňa tvrdí, že rovnaké odôvodnenie možno uplatniť aj na nariadenie a rozhodnutie napadnuté touto žalobou, keďže Rada nevzala do úvahy rozhodnutia BR OSN a tým porušila zásadu proporcionality a právo vlastníť majetok.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 303, s. 31.

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 423/2007 z 19. apríla 2007 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, Ú. v. EÚ L 103, s. 1.

⁽³⁾ Rozhodnutie Rady z 23. júna 2008, ktorým sa vykonáva článok 7 ods. 2 nariadenia (ES) č. 423/2007 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (2008/475/ES), Ú. v. EÚ L 163, s. 29.

⁽⁴⁾ Rozsudok zo 14. októbra 2009, Bank Melli Iran/Rada, T-390/08, zatiaľ neuverejnený v Zbierke.

⁽⁵⁾ Vec C-548/09 P, Bank Melli Iran/Rada.

⁽⁶⁾ Ú. v. EÚ L 163, s. 29.

⁽⁷⁾ Spoločná Pozícia Rady 2007/140/SZBP z 27. februára 2007 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, Ú. v. EÚ L 61, s. 49.

Žaloba podaná 1. februára 2010 — Internationaler Hilfsfonds/Komisia

(Vec T-36/10)

(2010/C 100/73)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobca: Internationaler Hilfsfonds e.V. (Rosbach, Nemecko)
(v zastúpení: H. Kaltenecker, Rechtsanwalt)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutia Komisie z 9. októbra 2009 a 1. decembra 2009 v rozsahu, v akom bol žalobcovi zamietnutý prístup k dokumentom, ktoré nie sú voľne prístupné,
- zaviazat žalovanú na náhradu trov konania a trov konania žalobcu.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca napáda rozhodnutie Komisie z 9. októbra 2009, ktorým sa čiastočne zamietol prístup k dokumentom, ktoré nie sú voľne prístupné, a nachádzajú sa v spisoch týkajúcich sa zmluvy LIEN 97-2011, ako aj list Komisie z 1. decembra 2009, ktorým bolo žalobcovi oznámené, že nebude možné v stanovenej lehote rozhodnúť o jeho druhej žiadosti o prístup k spisu týkajúcemu sa zmluvy LIEN 97-2011.

V odôvodnení žaloby žalobca v podstate uplatňuje, že Komisia vzhľadom na výnimky uvedené v článku 4 ods. 3 a článku 4 nariadenia (ES) č. 1049/2001 ⁽¹⁾ nebola oprávnená zamietnuť prístup k požadovaným dokumentom. V tejto súvislosti sa uvádza, že existuje prevažujúci verejný záujem na zverejnení doteraz nesprístupnených dokumentov.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331).